

Minnerik julemesse i Eidsberg kirke i 1943

Det var virkelig høytid i Eidsberg kirke i 1943. Nesten det eneste fremkomstmiddel var hest og slede den gang, og den lange kirkestallen sto der, slik at folk kunne sette inn hestene sine under gudstjenestene. Det var virkelig høytid da hestebjellene forente seg med klangen av kirkeklokkene på vei til kirken.

Jeg var hjemmeværende denne julen, og kunne derfor kjøre min mor til høymesse med hest og slede. Den gang var det lange rekker med knagger i våpenhuset, slik at folk kunne henge fra seg ulstere og kjørepelser der, hvilket vi også gjorde.

Som vanlig var det mye folk i kirken, og vi hadde den gang "vår egen prest". Kirken skulle den gang nazifiseres, men de fleste prestene sa «nei»! Ja, prestene ble oppsagt, og enkelte ble også jaget fra hus og hjem. Presten i Askim måtte være ute av bygda innen 30. april 1942 kl. 18.

Heldigvis fikk sogneprest Dehli fort satt bo på Eidsberg prestegård, men det var vi, menigheten, som sørget for at prestefamilien fikk mat og penger. Derfor kaller jeg Dehli for «vår egen prest».

Da vi skulle kjøre hjem etter høymessen, fikk jeg et ubehagelig sjokk. Da jeg skulle ut etter hesten, var ulsterlommene tomme for votter. Jeg hadde fått hjemmespunnet, hjemmestrikkede «Thea Holtet-votter» til jul, og innviet dem på vei til kirken. Det fantes altså «sorte får» den gang også. Tenk å stjele vottene mine inne i Eidsberg kirke under høymessen

1. dag jull

Jeg ble skikkelig kald på fingrene innen vi kom hjem denne juledagen

Hakon Kont-Norbye